17. mája 2025

Meditačný obsah č. 293

V poslednej meditácii sa hovorilo o individuálnom čine človeka a bolo spomenuté, že ho nikdy nemožno oddeliť od svetového celku. Keď napríklad človek spácha smutný čin samovraždy, môže si niekto spočiatku myslieť, že zhasil len svoj vlastný život. V skutočnosti nielenže eliminuje tvorivú silu pre seba, ale vo svojom pocite zúfalstva spácha čin, ktorý spôsobí škodu svetu a celému svetu. Tvorivé sily, ktoré mal vniesť do života, akokoľvek nedokonalé, chýbajú celému ľudstvu.

Každé ľudské konanie je odpustiteľné, pretože je individuálne obmedzené, a ak je amorálne, predstavuje chybu so stratou a škodou. Vývoj sveta v jeho celistvosti však chce plynúť ďalej aj napriek individuálnemu vykoľajeniu, pretože ide o spirituálnu evolúciu, o udržiavanie pravdy v jej duchovnej integrite, a kto ju hľadá, usiluje sa o ňu, dokonca po nej v celom jej zmysle túži, ten sa dlho nezdržiava opomenutiami, ku ktorým dochádza každý deň. Odpustenie sa teda dá pochopiť vzhľadom na celostnosť vývoja a je to úroveň reality svetového stvorenia, ktoré sa usiluje o pokrok.

Tento meditačný obsah je zase naozaj veľmi náročný. Predstavme si, že niekto vedie podnik, ktorý sleduje ušľachtilý cieľ, a jeden z jeho zamestnancov z nedbalosti spôsobí škodu. Čo môže vedúci podniku povedať? Pozastaví sa nad osobou, ktorá napríklad porušila plán podnikania a dopustila sa pracovného prehrešku, alebo sa pokúsi o opätovné stanovenie cieľov, aby sa práce mohli v budúcnosti zmysluplne vykonávať? Ak by sa spoločnosť stala závislou len od jednej osoby a všetku vinu, ktorá vznikla, by sa preniesla na túto osobu, širší cieľ spoločnosti by sa úplne stratil zo zreteľa. Zákon uvedený vyššie v meditačných vetách teda inými slovami znamená:

Ten, kto zlyhanie vidí iba ako otázku viny a premieta ho na iných, naďalej smeruje k deštrukcii, zatiaľ čo ten, kto vidí celok a neustále nanovo stanovuje ciele, podporuje silu, ktorá udržiava svet. Aktívna práca sa preto nesmie zastaviť pri projekcii viny; musí byť zameraná na rozvoj v najlepšom možnom smerovaní k veľkým cieľom.

Ďalšie zdroje:

1) Kapitola „Existuje zatratenie duše" v „Základy poznania k Bhagavad Gíte", tam sa na s.235 nachádza napríklad výpoveď:

„Zatratenie, o ktorom sa často číta v biblických textoch, sa týka všetkých síl, ktoré aj tak nemôžu dosiahnuť žiadny stupeň skutočného vývoja. No človek sa môže pozdvihnúť nad všetky podstatné a pominuteľné štruktúry."

2) V starej ľudovej reči sa nadávanie a preklínanie človeka považovalo za neodpustiteľný hriech. Kliatba je spravidla pokusom o vyhasnutie duchovného podielu, ktorý napriek tomu vo stvorení sveta existuje. Kliatba je zvyčajne namierená proti vývoju celku.

meditácia č.292 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.294